

Kalimero

by [Radmila Solesa-Cetic](#) on Friday, January 6, 2012 at 4:12pm

*Sepurila se kao paun perjem, prijateljima i porodicom svojom, ponosna.
Sarenilom i ljepotom njihovom. Nekad na guska licila. Od ponosa, valjda.*

*Mazila im se k'o macka, vjerna k'o pas bila. Govorili mi nekad davno da
sam riba, koka, lavica. Pokatkad ispadala i tuka i ovca. Skupljala slonove
citav zivot. Nedavno se na leptirice prebacila.*

*I uvijek sam k'o konj vukla, poneko me za magarca zamijeniti znao.
Majka me nekad sovom, nekad ziraфом zvala. Od doba dana zavisilo.*

*Najljepse mi bilo kad sam orlom il' sokolom bila. Pa visoko se vinem u
plavetnila nasa. Moja krila kad se pod oblake propnu, u njima zvjezdice,
iza pjesme tuzne, docekaju zagrljajem.*

*Da li na obali Jadrana ili Pacifika, Une ili Kolorada, svejedno. Da li u RBU
ili RSu, Zutim Dunjama il' na Bulevaru Zalaska Sunca, Hard Roku ili
Konju, "svejednije". Raja, mala i velika, muzika, domaca i strana, pice,
k'o rakija ljuto il' s kisobrancicima na zensko nalik, jos "svejednije".*

*Krila mi do bola velika postanu, na ramenima raznim, i krhkim i snaznim,
odmor im nalazila. I uvijek, bas uvijek, nirvanu, u nocima nasim, trazila.*

*I sada se vinuti znam, u virtulanom svijetu samo, cujem dragi stih u
buket mirisnih nota k'o cestitka tajna zaboden. I, odem, visoko, visoko;
padnem. Vidim, nije za mene. Cestitka drugom, nekoj dragojobicno,
upucena. Vidim, "grebem se". Kradem. Pjesme vise nisu moje. A sve su
bile.*

*Kako sam nekad ona ja, tako i vecina sada, kad noc poodmakne, u
ljubavnoj boli, necijoj il' svojoj, svejedno, rezonanciju zamisljene ili
izgubljene sreće trazi. Kad je nadjes, to je to. Dje me nadje.*

*I pijes, i pjevas, i lumpujes. I uvijek veselo bude. I uvijek, kad cemo
opet.*

*No sada, stihovi nostalgicni i njezni ne skrivaju dragog ili dragu.
Skrivaju nekog puno drazeg.*

*Moj golube, moja ljubavi, znam ja za druge i nisu kao ti,

*Lako ces ti bez mene, al' kako cu ja bez tebe,

*Sto te nema,

*Ja ne mogu, mila majko, bez njega,

*Za sve sto dolazi, nedostajes,

*Dodje mi da vrisnem tvoje ime...

Valjda bi do kraja zivota trebala slusati Kleptona i Tears in Heven. Za sve drugo, osjecam da kradem, da mi nije mjesto. I onda vise nisam ni orao, ni slon, ni riba, no jedno malo pile koje iz srca progovara – Pa to je nepravda...

